କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ଏମ୍. ଭି. ମହେଶ

ମାର୍ଚ୍ଚ 4,2003

[ଏସ୍. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଏବଂ ଏ. ଆର୍. ଲକ୍ଷ୍ମଣନ,ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860/ପ୍ରମାଣ ଅଧିନିୟମ 1872:

ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରମାଣ:

ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିଖୋଜ ହେବା ଏବଂ ହତ୍ୟା -ଅସ୍ଥି ଉଦ୍ଧାର - ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ - ଆବେଦନ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ: ଏହି ପ୍ରକାରର ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ, ମୃତକ ଓ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଏକାଠି ଦେଖିବାର ସମୟର ନିକଟତା ଏବଂ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ - ମୃତକଙ୍କର ଅସ୍ଥି ଖୋଜିବା ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବୟାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ - ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତିକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ତଥ୍ୟର ଅଭାବ - ତେଣୁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ନିଖୋଜ ବିଷୟରେ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅନୁସନ୍ଧାନରେ, ମାନବ ଅସ୍ଥି ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଡି. ଏନ୍. ଏ. ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ମୃତ-ପତ୍ନୀଙ୍କ ଅସ୍ଥି ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୃତକଙ୍କ ହତ୍ୟା କରିଥିବାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ତାହାଅନୁସାରେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ, ସେମାନେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଫଳତାର ସହ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ : **1.1.** ମୃତକାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ, ଯିଏ ଉତ୍ତରଦାତା, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା ଘଟଣାରେ ସଂଶ୍ଲିଷ୍ଟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ସେ ଯେଉଁ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ତାହା ହେଲା ଯେ, **28.11.1988** ତାରିଖ ସକାଳ **5.45** ବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମୀୟଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏହାଠାରୁ ପୂର୍ବରୁ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଦେଖିଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବକ୍ତବ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଥିଲା ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ନଥିଲା । କେବଳ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଏକାଠି ଦେଖିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହି ପ୍ରକାରର ଏକ ମାମଲାରେ ଯାହା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ମୃତକଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରମାଣ ଯାହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ଏକାଠି ଦେଖାଯିବା ସମୟର ନିକଟତର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରି କୌଣସି ଦୃଢ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇନାହିଁ । 'ଅପରାଧର ମୂଳ ତଥ୍ୟ' ର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ, ଯଦି ଉଚିତ ମାମଲାରେ ଅଦାଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଓ ଉଚିତ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ହତ୍ୟା ଘଟିଥିବାକୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଅଦାଲତକୁ ଏପରି କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇନାହିଁ ।

1.2. ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବକ୍ତବ୍ୟଟି ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଦୀର୍ଘ, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କର ମୃତକା ସହିତ ବିବାହ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାବିରୋଧରେ ଘଟିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେ ସମୟରେ ସେ (ମୃତକା) ଗର୍ଭବତୀ ଥିବା ଇତ୍ୟାଦି କଥାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ, କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଏହାବ୍ୟତୀତ, ଉତ୍ତରଦାତାର ବୟାନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଜନ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟଟି ନିଜେ ସନ୍ଦେହାସ୍ପଦ, କାରଣ ପୁଲିସ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସୂଚନା ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଭରସା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସମଗ୍ର ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲାଟି ଏକ ପରେ ଅନ୍ୟଟି ସହିତ ଜଡିତ ପରିସ୍ଥିତିମାନଙ୍କର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳ ହେଲେମଧ୍ୟ, ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଅନୁପସ୍ଥିତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିବାରୁ, ଏହାକୁ ଯୁକ୍ତିସଂଗତ ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1678 /1995

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଏମ୍. ଭି. ମହେଶ [ଏସ୍. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 14.7.1995 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଓ ଆଦେଶରୁ, ଯାହା ଆପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 374/1993 ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ।

ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ଦାଭେ, ଏସ୍. ଆର୍. ହେଗଡେଙ୍କ ପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ତରଫରୁ ୟୁ. ଆର୍. ଲଳିତ, ଏସ୍. ଏନ୍. ଭଟ୍ଟ ।

ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କର ରାୟ **ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବୀନାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ମାମଲାଟି ଅନେକ ରହସ୍ୟରେ ଘେରିତ । ଉକ୍ତ ବୀନାଙ୍କ ନିଖୋଜ ହେବା ସମ୍ପର୍କରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ, ପୁଲିସ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ M.O. 13 ରୁ M.O. 20 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାନବ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଧାର ହେବା ପରେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ DNA ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଗଲା ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ବୀନାଙ୍କର ବୋଲି ପରିଚୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ପରେ, ପୁଲିସ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁର ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କଲେ । ଉକ୍ତ ଅଦାଲତ, ବିସ୍ତୃତ ବିଚାର ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଓ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପିତ ଅପରାଧ, ଅର୍ଥାତ୍ ବୀନାଙ୍କ ହତ୍ୟା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦୋଷାରୋପକ ପରିସ୍ଥିତି ରହିଛି ବୋଲି ମନେ କରି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କଲେ; ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଆବେଦନରେ ସଫଳତାର ସହିତ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ । ଏହି ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ କାରଣଟି ହେଲା, ଉକ୍ତ ବିନାଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସହ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ନିଖୋଜ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ପାରିବାରିକ ଭାବରେ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ 28.11.1988 ରେ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲେ ଏବଂ ସକାଳ 5.45 ରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ଚକିଆ ଗାଡ଼ିରେ ନେଇ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ବାସଭବନରେ ଛାଡି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଶୁଣି ନଥିଲେ । ଡି.ଏନ୍.ଏ. ପରୀକ୍ଷଣର ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ସହିତ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକର ମେଳ ହୋଇଥିଲା ।

ଯଦିଓ ଆମେ ଏହି ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢୁଛୁ ଯେ DNA ପରୀକ୍ଷା ଫଳରେ ପୁଲିସ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ବୀନାଙ୍କର ବୋଲି ପରିଚୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ତଥାପି ଯାହା ସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ସେହେଲା ତାଙ୍କ ହତ୍ୟା ଘଟଣାରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଜଡିତତା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ କାରଣଟି ହେଲା, ଉକ୍ତ ବିନାଙ୍କୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସହ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱଷ୍ଟୀକରଣ ହେଉଛି ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପରଦିନ ସକାଳ ପ୍ରାୟ 5ଟା 45 ମିନିଟରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ 28.11.1988 ରେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଦେଖିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । କେବଳ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଏକାଠି ଦେଖିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହି ପ୍ରକୃତିର ଏକ ମାମଲାରେ କ'ଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବା ଉଚିତ ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଯାହା ସୂଚାଇଥାଏ ଯେ ବୀନାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି, ଯାହା ବିଷୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଜାଣିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଜାଣିବା ଉଚିତ୍, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଏକାଠି ଦେଖାଯାଇଥିଲେ । ଏପରି କୌଣସି ଦୃଢ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇନାହିଁ । ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଅପରାଧର ମୂଳ ତଥ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ, ଯଦି ଉଚିତ ମାମଲାରେ ଅଦାଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯଥୋଚିତ ତଥ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ହତ୍ୟା ଘଟିଥିବାକୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରେ । ଏହି ମାମଲାରେ ଅଦାଲତକୁ ଏପରି କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ବିନାଙ୍କ ଅସ୍ଥିକୁ ଠାବ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ତଥାକଥିତ ବୟାନକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତା ଦେଇଥିବା ବିବୃତ୍ତି ବହୁତ ଲମ୍ବା ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ବିଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ କିପରି ଉକ୍ତ ବୀନାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇଲେ, ଏହାପରେ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିବାହ କଲେ ଏବଂ ସେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମୟରେ ପାରିବାରିକ ଭାବରେ ଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ପରି ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହାବ୍ୟତୀତ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ବୟାନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଜନ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ସେ ଦେଇଥିବା ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଆବିଷ୍କାରକୁ ଆଗେଇ ନେଇଥିଲା କି ନାହିଁ, ତାହା ସନ୍ଦେହସ୍ପଦ; କାରଣ ପୋଲିସ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସୂଚନା ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୃଢ ଭାବରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମନେ କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି , ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହା କୌଣସି ଆବିଷ୍କାରକୁ ସୂଚାଇବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେହି ସୂଚନା ପୂର୍ବରୁ ପୁଲିସଙ୍କ ଅଧିନରେ ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଅସଂଗତ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସମଗ୍ର ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲାଟି ଏକ ପରେ ଅନ୍ୟଟି ସହିତ ଜଡିତ ପରିସ୍ଥିତିମାନଙ୍କର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳ ହେଲେମଧ୍ୟ, ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଅନୁପସ୍ଥିତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଏହି ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଏସ୍.କେ.ଏସ୍. ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।